

sina in ga osrčeval, češ, da trdna volja premaga vse težave. In Jožek je moral hoditi še vedno v šolo in včasih je bridko jokal od doma pa do mesta, ker mu ni šlo vse tako gladko izpod rok, kakor si je želel. Toda učil se je vedno, kolikor je mogel, in dovršil je tri razrede. Glavni učitelj mu je bil p. Gotthard Spende.

V četrtem razredu pa mu učenje popolno omrzi in koncem leta prinese kljuko domov. Oče mu pové, da ga je hotel dati v srednje šole, a sedaj se pojde rokodelstva učiti. Jožek to zaslišavši prosi jokajoč, naj ga pusti še eno leto v šoli, in vse bode popravil. Oče mu usliši iskreno prošnjo; učil ga je sedaj p. Gavidijoz Lomberger.

Sedel je naš Ogrinec v šolski klopi poleg Jakoba Alešovca. »Seznanila sva se že prve dni«, piše Alešovec sam, »toda prijatelja sva bila še le, ko se je

pokazalo, da nama z nemščino enako slabo gre.« Da ne bi žalila učitelja, izkušala sta govoriti le nemški, a žalibog, nista znala. Krenila sta nekdam po šoli po daljši poti proti domu in po dolgem posvetovanju sklenila govoriti poslej vsaj toliko, kolikor jima dopušča dose-danja nemška modrost, in kolikor zna njih »mušteršilar« poleg deske. Popri-jela sta se jezika »tajč pohrusten — krajneriš poesens«, in njih imen ni bilo poslej več videti na zatožnem lesu.¹⁾

(Dalje.)

¹⁾ Sledi naj vzgled tega divnega jezika: »In die — du našribal die aufgabo?« — „Der in die nicht!« — »Tu mi tvojo posoden, da jaz prepisen.« — »In die bos pater reken, če dein in mein gleich sein?« — »Ich anders poprepisen.« — »Du niks kennen aus die buch.« — »Aber že poviden, besser pokennen.« — »Ich dich zapisen na cegelcen, tu kranjski pošprechen!« — »Niks, niks, ich niks kranjski, ich tajč pošprechen, ich dih pater verklogal, če ti mene zapisen!« itd.

Nekoliko o fotografiji.

(Priobčil A. Tramté.)

Prelepa slika je zares,
Sè solčnim žarkom napojena!
Očij je moč in čela kras,
Miloba usten izvedena!

Duhá moč divna, čudež nov!
Zares podobe te natorne
Ne mogel niti bi Apél
Naslikati tako izborne.¹⁾

Mnogo poučnega in zabavnega berila si dobil dosedaj, mili čitatelj, že v predalih tega lista, a danes ti ponuja nekaj novega, »modernega«, pa vendar tudi poučnega in zabavnega — nekaj črtic o fotografski umetnosti.

Fotografija nam predočuje v slikah prirodo tako, kakoršna je, ker nam podaje dovršene podobe stvarij, razven barve in velikosti: kaj takega ne more noben popis, naj je še tako živ in natančen. Zdi se ti, da gledaš stvar samo,

¹⁾ Slavno vladajoči sv. oče, papež Leon XIII., je podaril leta 1878 fotografu Gasthanu v Manchestru nastopne verze, ki se glasé izvirno:

ARS PHOTOGRAPHICA.

Expressa solis spiculo
Nitens imago quam bene
Frontis decus, vim luminum
Refert et oris gratiam!

O mira virtus ingeni
Novumque monstrum, imaginem
Naturae Apelles aemulus
Non pulchriorem pingeret.